

Ik ben je man

Leonard Cohen

Vertaling: Dirk Rommens

EERST KOMT BRUSSEL

Hun oordeel werd een straf van jaren nietsdoen
want 'k gooide het systeem echt overhoop.
Ik kom eraan, ik geef ze hun verdiende loon.
Eerst komt Brussel, Luik volgt dan ook nog wel.

De hemel gaf een teken dat me leidde.
Een moedervlek: een signaal voor mijn bestaan.
De schoonheid van de wapens aan mijn zijde.
Eerst komt Brussel, Luik volgt dan ook nog wel.

*Bij jou te zijn, is wat ik wil, mijn schatje.
Je lichaam en je geest en je japon, daar hou ik van.
Maar je ziet die lijn die door de halte scheert?
Ik zei je toch, dat ik er één was, één van hen.*

Je hield van mij als een sukkel,
maar nu is het je zorg dat ik misschien wél win.
Je weet me zo te stoppen,
maar je hebt geen greintje tucht.
Vele nachten bad ik wel hierom,
om echt van start te gaan.
Eerst komt Brussel, Luik volgt dan ook nog wel..

Ik hou niet van je hippe zaak, beste man.
Ik hou niet van de drugs voor jouw dieet.
Ik haat het wat mijn zuster overkwam.
Eerst komt Brussel, Luik volgt dan ook nog wel.

...

*Bij jou te zijn, is wat ik wil, mijn schatje.
Je lichaam en je geest en je jurk, daar hou ik van.
Maar je ziet die lijn die door de halte scheert?
Ik zei je toch, dat ik er één was, één van hen.*

En ik dank je voor de post die ik van je kreeg:
het aapje en de triplex altviool.
Ik oefende elke nacht en sta paraat.
Eerst komt Brussel, Luik volgt dan ook nog wel.

Herinner je? Mijn leven was alleen muziek.
Herinner je? Ik was je groentenman.
't is Vaderdag, en wij allen zijn gewond.
Eerst komt Brussel, Luik volgt dan ook nog wel.

WALS MET MIJ

Wel, in Wenen zijn tien mooie vrouwen.
Op een schouder legt de dood zijn gehuil.
De lobby telt wel veel honderden vensters.
Op een boom kiezen de duiven hun dood.
Er ligt een stuk van de morgen geplukt,
en het hangt in de Zaal van de Vorst —
Ai, ai ai ai
Wals met mij, wals met mij,
wals met mij in de greep van zijn kaak.

Ik wil je, ik wil je, ik wil je
op een stoel met een oude krant.
In de grot op de tip van de lelie,
in ergens een gang waar liefde nooit kwam.
Op een bed waar de maan is aan 't zweten,
in een gil van getrappel en zand —
Ai, ai ai ai
Wals met mij, wals met mij
met zijn gebarsten taille in je hand.

*Zo'n wals, zo'n wals, zo'n wals, zo'n wals
met zijn diepe ademstoot
van brandewijn en dood
zijn staart slepend in de zee*

...

Er is een concerthal in Wenen
met je mond vol duizend reviews.
Er is een bar waar de jongens nu zwijgen,
ze werden gestraft met de dood door de blues.
Ah, maar wie is het die klimt naar je foto
met een krans van net geplukte tranen?
Ai, ai ai ai
Wals met mij, wals met mij,
Wals met mij, 't is al jaren aan 't sterven.

Er is een zolder waar kinderen gaan spelen,
waar ik met jou heel vlug zal moeten liggen;
in een droom van Hongaarse lantaarnen,
in de mist van een zoete namiddag.
En ik zal zien wat aan je leed is geketend,
al je schapen en je lelies van sneeuw —
Ai, ai ai ai
Wals met mij, wals met mij
met zijn "Ik vergeet je nooit, dat weet je!"

En ik dans met je in Wenen,
Gekleed en vermomd als een stroom.
De wilde hyacint over mijn schouder
mijn mond op de dauw van je dij.
En ik begraaf mijn ziel in een plakboek
met een foto daar en het moeras.
En ik bezwijk onder de vloed van je schoonheid,
mijn goedkope viool en mijn kruis.
En je draagt me neer tijdens je dans
naar het bad dat je heft op je pols —
O mijn schat, o mijn schat
Wals met mij, wals met mij,
hij is nu van jou. 't Is al wat er is.

GEEN MIDDELTJE VOOR LIEFDE

Ik hield al heel heel lang van jou.
Die liefde is heel diep.
Hoe het verkeerd liep weet ik echt niet.
Wat ik voel verandert helemaal niet.
En ik geloof ook niet dat tijd geneest
die wonde die er is geweest —
*Een middeltje, een middeltje
bestaat er toch niet voor.*

Ik hunker naar jou, schatje.
Ik kan niet doen alsof
Ik wil je naaktheid zien
in je lichaam en je ziel.
Je bent er steeds voor mij als een niet te stillen gewoonte —
*Een middeltje, een middeltje
bestaat er toch niet voor.*

En de raketten klimmen door het zwerk,
de bijbel ligt helemaal open,
de dokters werken dag en nacht
maar zo'n middeltje voor liefde komt er niet —
zo'n drank of drug ook niet —
niets is puur genoeg voor
een middel tegen liefde.

...

Ik zie je in de metro
en ik zie je op de bus.
En ik zie je naast me liggen
en ik zie hoe je wakker wordt.
Ik zie je hand, ik zie je haar,
je armband en je kam.
En ik roep naar jou, ik roep naar jou,
maar ik roep niet stil genoeg —
*Een middeltje, een middeltje
bestaat er toch niet voor.*

Ik ging naar deze lege kerk —
een and're plaats ken ik niet —
toen de zachtste stem die 'k ooit hoorde kwam
fluisteren tot mijn ziel
Ik behoef geen vergiffenis
omdat ik van je hou.
t Is zwart op wit gedrukt,
geschreven in het bloed.
Ik hoorde zelfs de eng'len
verklaren uit Den Hoge —
*Een middeltje, een middeltje
bestaat er toch niet voor.*

'K BEN JE MAN

Wil je een geliefde
Ik doe alles wat je me vraagt
Wil je een andere soort genot
Ik vermom me voor jou
Wil je ook een partner
neem mijn hand,
of als je mij in boosheid
kapot wil slaan
hier sta ik
 'k ben je man

Wil je echt een bokser
Ik spring wel in de ring voor jou
Wil je dan een dokter
Ik onderzoek elke plek van jou
Wil je een bestuurder
klim erin
of als je me ergens heen
wil brengen
dan kan het wel
 'k ben je man

De maan schijnt fel
de ketting knijpt
het beest gaat niet naar bed
Ik begaf me door
die beloften aan jou
die ik ooit deed en ik niet hield

...

Maar een man wint nooit echt een vrouw terug
niet door gesmeek op zijn knie
noch kruip ik naar je, liefste
en ik zit neergehurkt
en ik huil voor je schoonheid
als een loopse hond
en ik klauw aan je hart
en ik scheur je japon
ik zeg steeds
 'k ben je man

Als je slapen wil voor een moment langs de weg
zal ik je stuur zijn
en als je alleen de straat wenst te doen
ik verdwijn toch voor jou
Wil je ooit een vader
voor je kind
of enkel wand'len gaan
een poos met mij
over het zand
 'k ben je man

'K VERGEET HET NIET

Ik strompel uit mijn bed.
Ik ben gereed voor het strijdplan.
Ik rook een sigaret,
en ik haal mijn buikriem aan.
Ik zei, Dit ben ik niet,
't zal mijn dubbel zijn.
En 'k vergeet het niet
'k vergeet het niet
'k vergeet het niet
maar 'k herinner me niet wat.

Ik scheur over de weg.
Mijn reisdoel is nu Phoenix.
Ik kreeg dit oud adres
van iemand die ik ken;
Het was hoog en fijn en vrij;
ah, kon je ons maar zien!
En 'k vergeet het niet
'k vergeet het niet
'k vergeet het niet
maar 'k herinner me niet wie.

...

Vandaag kom ik aan
met wat cactussen
als boeket;
Ik heb dit tuig dat op geheugen loopt.
En ik beloof,
dat zweer ik,
nooit vangen ze ons,
maar indien wel
zeg dat ik het was.

Ik had je altijd lief,
en zo wil ik het einde zien
De zomer raast voorbij.
De winter komt eraan.
Ja, de zomer wég
maar heel veel gaat door voor eeuwig.
En 'k vergeet het niet
'k vergeet het niet
'k vergeet het niet
maar 'k herinner me niet wat.

I EDEREEN WEET HET

Iedereen weet dat het lot niet meezit
Iedereen duimt bij iedere gooi
Iedereen weet de strijd is voorbij.
Iedereen weet wie goed is verloor.
Iedereen weet de strijd stond vast:
wie arm is, blijft arm; wie rijk is, nog rijker.
Zo gaat dat toch. Dat weet je toch.

Iedereen weet dat de boot water maakt,
Iedereen weet dat de stuurman loog.
Iedereen voelt zijn gebroken hart
als hun vader of hun hond net stierf.
Iedereen spreekt zijn geldbeugel aan
Iedereen wil een greep van de koekjes
en een roos-op-stam. Dat weet je toch.

Iedereen weet het dat je van me houdt, schat.
Iedereen weet dat je dat echt doet.
Iedereen weet hoe trouw je wel was,
Een paar nachten min of meer.
Iedereen weet je was discreet
maar er waren te veel mensen
die je compleet naakt moest ontmoeten.
En dat weet je toch.

...

ledereen weet het is dus nu of nooit.
ledereen weet jij bent het of ik.
ledereen weet je leeft door voor altijd
na het nemen van een lijn.
ledereen weet van de rotte deal:
De Zwarte Joe pikt nog steeds katoen
voor jouw lint en je strik.
Dat weet je toch.

ledereen weet dat de Plaaq zal komen,
ledereen weet dat ze vlug verspreidt.
ledereen weet dat de naakte man en zijn vrouw -
enkel een kunstvoorwerp van vroeger?
Elkeen weet dat de scène dood is,
maar er zal een meter komen net aan je bed
die zal onthullen wat je toch al weet.

ledereen weet je zit in de knoei.
ledereen weet wat je toen zag,
van het bloedig kruis op de Calvarieberg
tot het strand van Malibu.
ledereen weet het valt uit elkaar:
kijk tot slot ook naar dit Heilig Hart
voor het ontploft. En dat weet je toch.

DE LIEDJESTOREN

Vrienden zijn weg en mijn haar is grijs.
't Doet pijn in de plekjes waar ik toen mee speelde.
En liefde maakt me gek maar ik kom toch niet klaar.
Ik betaal mijn rente elke dag in de liedjestoren.

Ik vroeg aan Hank Williams, "Hoe eenzaam is 't niet?"
Henk Williams gaf nog geen antwoord,
maar ik hoor hem hoesten de nacht lang,
wel honderd hoog boven mij in de liedjestoren.

Toen kwam ik zomaar op de wereld.
Ik kwam er met een gift van een gouden stem,
en zeventien stemmetjes uit het hoog heelal,
gebonden aan die tafel kwam ik in de liedjestoren.

Dus kun je die pinnetjes steken in die voodoo-pop
— mijn excuses, schatje, ik lijk er helemaal niet op.
Ik sta hier bij het venster waar het licht fel schijnt.
Een vrouw laten ze niet doden, niet in de liedjestoren.

Je kunt me zeggen, het wordt bitter, maar hiervan ben ik zeker:
Wie rijk is heeft kanalen in de kamers van het plebs,
en er komt een streng oordeel, maar ik ben wel fout.
Weet je, je hoort wel gekke stemmen in de liedjestoren.

...

*Ik zie je staande aan de andr'e kant.
Hoe de rivier zo breed werd weet ik niet.
Ik hield van je, ik was toen gek van jou —
En alle bruggen zijn verbrand die we ooit kruisten,
en ik voel me dicht bij wat we verloren —
Nooit, nee nooit komt het verlies ooit weer.*

Dus vraag ik je vaarwel, geen idee of ik nog kom.
Ze brengen ons morgen wel naar die toren bij het spoor.
Maar je hoort nog wel van mij, liefste, lange tijd nadien.
Ik zal zachtjes tot je spreken uit het venster van de liedjestoren.

*Vrienden zijn weg en mijn haar is grijs.
't Doet pijn in de plekjes waar ik toen mee speelde.
En liefde maakt me gek maar ik kom toch niet klaar.
Ik betaal mijn rente elke dag in de liedjestoren.*